

Den årlige redegørelse for det nordiske samarbejde gør rede for en lang række positive – og måske også negative, men i hvert fald en lang række – tiltag og indeholder omtaler af årets også for det meste gode samarbejde. Nu taler jeg om tingene på hele det nordiske plan, hvor vi jo, parlamentarikerne og ministerrådet imellem, har haft en række – hvad skal vi kalde det? – møder om, hvordan vi kan tilrettelægge samarbejdet, og det har været en løbende udfordring i de senere år. Det vil jeg komme ind på lidt senere.

Jeg vil tage udgangspunkt i sidste års redegørelse, der havde overskriften »Mulighedernes Norden – svar på globaliseringens udfordringer«. På mange måder ligger det her års redegørelse i direkte forlængelse af de her opløftende ord, mulighedernes Norden, globaliseringen. Årets redegørelse kunne have haft overskriften »Den nordiske globaliseringsindsats«. Der er aftalt og til dels iværksat og igangsat 14 initiativer, som primært har til formål at brande Norden i verden, at gøre Norden synlig i verden.

Det nordiske samarbejde er et værdifuldt samarbejde. Vi har et problem i samarbejdet, forstået på den måde, at omverdenen har svært ved at få øje på, hvordan samarbejdet udfolder sig, hvordan det kommer til udfoldelse i det daglige. Jeg sætter pris på, at vi i enighed har lavet det her globaliseringstiltag, så vi kan få en synlighedsstrategi om det vigtige arbejde, som vi går og laver på nordisk plan.

Nu er det sådan, at alt kan opfattes både positivt og negativt. Det beror aldeles på, hvordan de ord, vi siger, kommer til udfoldelse, hvordan de politiske realiteter bliver udmøntet, og for at springe lige ud i det vil jeg citere fra redegørelsen bagfra. Der står sådan i omkring tredjesidste afsnit:

»Denne nye og mere fokuserede dagsorden for det nordiske samarbejde kræver i sagens natur også økonomiske omprioriteringer. Der blev afsat 60 mio. kr. til globaliseringsaktiviteter i 2008, og et tilsvarende beløb er i budgetforslaget for 2009. Den mere målrettede indsats vil kræve væsentligt større beløb i mange år fremover.«

Så kommer der et eksempel til 5 mia. kr.

»De beløb kan kun findes ved at skære ned på andre aktiviteter eller helt fjerne dem. Denne omprioritering er regeringen indstillet på at gennemføre.«

Muligheden ligger i, som jeg ser det, at vi naturligvis skal fortælle om os selv i Norden; vi skal ud at fortælle om det gode samarbejde, vi

har, og hvad vi får ud af det. Den bog, der udkom i 2005, og som hedder »Norden som global vinderregion«, gør udmærket rede for, hvordan vore værdier omsættes også til vækst, altså ren virksomhedsvækst. Vi skal naturligvis ud at fortælle, at det er vi gode til. Faren ligger i, at vi flytter midler fra den nordiske merværdi, det nordiske indhold, som kommer til udtryk i befolkningernes deltagelse, over i mere og mere branding – så meget, at vi ikke har noget indhold, nogen nordisk merværdi at fortælle om, at brande.

Det Radikale Venstre mener, at med de 60 mio. kr. om året ud af det samlede budget på ca. 900 mio. dkr. er grænsen nået. 60 mio. kr. er det maksimale beløb, man kan tage ud af det nordiske budget, ellers taler vi om en helt anden slags samarbejde. Er det det, regeringen lægger op til med ordene i tredjesidste afsnit? Vil ministeren for nordisk samarbejde svare mig på det spørgsmål klart og tydeligt – ja eller nej? Vil regeringen en anden form for nordisk samarbejde, hvor branding kommer før indholdet – ja eller nej? Vil regeringen fjerne det nordiske samarbejde, som det kommer til udtryk nu, og som det har været i de ca. 50 år, det har eksisteret, med hovedvægten lagt på den folkelige kultur? Vil regeringen ændre det til sådan mere reklameorienterede tiltag i innovationens og globaliseringens navn – ja eller nej?

Jeg vil gerne slå helt fast, at vi i Det Radikale Venstre støtter de globaliseringstiltag, der foreslås i årets redegørelse, helt og fuldt, og vi har været aktivt med i budgetprocessen for at finde finansieringen af de 60 mio. kr. Jeg er ene og alene bekymret for de udsigter, regeringen åbner op for i de afsnit, jeg lige har citeret.

Der er et par andre områder, jeg vil komme ind på. Der er lidt vedrørende den nordiske sprogdeklaration, som vi vedtog med stor og bred opbakning i 2006. Der er sket alt for lidt i udmøntningen af den. Jeg har noteret mig, at der er kommet en meget fin bog – og jeg mener, at den er meget fin – »Nordisk litteratur til tjeneste«, men der står mange, mange flere politikker og anbefalinger i den nordiske sprogdeklaration, og jeg vil opfordre ministeren til at implementere den i sin helhed nationalt.

Kl. 11:02

Så vil jeg komme lidt ind på Arktisk Råd. Danmark overtager formandskabet for Arktisk Råd i 2009-2011. Jeg er glad for, at jeg kan tilslutte mig det, der står i redegørelsen, nemlig at det arktiske samarbejde også vil have en høj priori-